



Месеца априла, у дан 28.

Спомен светих нових свештеномученика србских: Петра, Платона и Саве, и осталих с(а) њима пострадалих.

Ако хоће месни епископ или настојатељ служи се бдење; а ако неће, онда као служба светима са Великим славословљем.*¹

На Великом вечерњу.

Ако има бдења: 1. антифон: „Блажен (је) човек ...“

На „Господе завапих ...“ стихире на 8: 3 Празника, 2 Еп. Николаја из Службе светим србским новомученицима (дана 15. јуна), и 3 нових свештеномученика̄ (А ако нема бдења, онда: редовна катизма, и стихире на 6: 3 Празника и 3 нових свештеномученика, или: стихире на 8: 3 празника и 5 нових свештеномученика̄), глас 6:

Најсветија Црква Србска данас свечано празнује, и сва земља србска данас се радује, јер наста[де] дан нових свештеномученика – Петра, Платона и Саве. Ходите, зборови србски, с(а)купимо се у свете храмове, и (ис)празнујмо богодолично њихов свети спомен, хвалећи Христа Бога, који их дивно прослави.

Земљо србска, данас сва радуј се, јер те архијереји: Петар, Платон и Сава, са многим свештеницима и (неиз)бројним новим мученицима – крвљу убелише, и представ(ши) Владики свих, непрестано се моле за тебе, и за непоколебивост у правој вери народа твога.

Владике свете, ви уђосте у радост Владике свога, /Мт. 25,21 и 23/ двоструких венаца се удостојисте и Царства небескога; Њему се

¹* Види напомену на крају ове службе.

свагда неуморно молитe за нас – (на)род ваш, који на земљи страда, и у невољи вапије [ка] вама.

Претрпесте до краја /*Мт. 10,22 и Мк. 13,13*/ и оста[до]стe верни, и чашу коју Господ пи и ви исписте, и крштењем се у крви као и Он крстисте; /*Мт. 20,23 и Мк. 10,39*/ и престолу Божијем са душама светих мученика предста[до]стe, веселећи се на небесима, с(а) онима који вечно обитавају на њима. /*Откр. 12,12*/

Пастири добри, који са овцама својим крв пролисте, и животе своје мушки положисте, и крвљу Јагњетовом и речју сведочења свога победисте, не марив(ши) за животе своје до саме смрти, /*Флб. 2,30 и Откр. 12,11*/ за нас се свагда усрдно Господу молитe, јер се у небеском(е) Царству велике славе удостојисте.

О! преосвештени – Петре, Платоне и Саво, као доброга дрвета добри плодови, /*Мт.7,17 и Лк. 6,43*/ [ви] последовасте Христу као и свети претци ваши; стога сте сада, као и они у великој слави небеске Цркве. Тамо, примив(ши) одмор од трудова својих, /*Јевр. 4,10 и Откр. 14,13*/ усрдно се молитe за нас: да се избавимо од страдања и (на)долазећих беда. **Слава ... глас исти [или: на глас И сада ...]:**

Петре богомудри, Платоне предивни, Саво свехвални – ко да не опева подвиге ваше, страдања и трпљење којим спасосте душе своје? /*Лк. 21,19*/ Венцем мучеништва се дивно (пре)украсисте, архијерејство непостидно сачувасте, и са стадом својим храбро пострадасте. Хаљине своје крвљу убелисте, и сада се радујете, принев(ши) себе као свештену жртву на олатар небески, /*сл. Еф. 5,2; Флб. 4,18*/ Богу предстојећи и молећи се за нас – (на)род ваш.

И сада ... Празника, или Еп. Николаја , глас 8:

Нисте ви једини, нисте ви првенци ...

Вход, прокимен дана и три читања (свештено)мученицима.

Стихире на Литији: 1 храма, па ова доле написана, и ако хоћеш преостале са „Господе завапих ...“ (и Еп. Николаја, глас 8: Господ свевидећи и небеске силе ...). Глас 4:

Мученици свети, од сунца сјајније засијасте, и земља србска вама озарена светло се радује – веселећи се, и прослављајући свет(л)и спомен ваш. Привремену муку претрпесте, /*2. Кор. 4,17*/ да би вечно

радујући се гледали (незалазну) светлост лица Божијег(а), у коју вас прими свеблаг Светлодавац. Он вас уведе у зборове светих мученика, јер одолесте безбожнима и злославнима, остав(ши) утврђени на непоколебивом камену вере, православно исповедајући Христа. Слава ...

Стихира светим србским новим мученицима̄ и исповедницима̄, глас 5:

Свети србски нови мученици, страдал(ни)ци и исповедници: најсветији патријарси: Варнаво и Гаврило; митрополити: Петре Дабро-босански, Јоаникије и Арсеније Црногорско-приморски, Доситеје Загребачки; епископи: Платоне Бања-лучки, Саво Горњо-карловачки, Горазде Чешко-моравски, Варнаво Хвостански; преподобни: Рафаило Шишатовачки, мученици Житомислићски, Фрушко-горски, Косовски; страдал(ни)ци: Јасеновачки, Велебитски, Глински, Јадовински, Пребиловачки, Крајински, Козарски, Београдски, Сремски – (неиз)бројна све(ш)т(ен)а мноштва: пастира, побожног народа и де(чи)це – безазлени и непорочни јагањци; богобеседни, преосвештени Николаје Жички и Охридски; нови богослове, преподобни Јустине Ћелијски. Сви ви који невино пострадасте и крв своју храбро пролисте; (на)мучени, прогоњени и злостављани бисте; и веру праву речју исповедања свога непоколебиво (по)сведочисте – молитe се свагда Христу, Богу нашем, да брод народа нашега упути к(а) Своме тихом и небурном пристаништу, и да нам пода(ри): мир Свој, победу над непријатељима и противницима, и велику и богату милост.

И сада ... Празника, или Еп. Николаја, глас 6:

О! радуј се Дјево, славо мученика ...

Стихире на стихове, глас 3:

Крвљу вашом отворише вам се врата небеског(а) Царства, у које вас Господ с радошћу прими, прибројав(ши) вас вашим светим претцима, који дочекав(ши) вас – светло се веселе.

Стих: Часна је пред Господом смрт преподобних Његових. */Пс. 115,6/*

Све трудове и подвиге ваше Господ прими, и венцима славе вас украси; јер Му оста[до]сте верни, до крви пострадав(ши) и животе своје са стадом својим положив(ши), принев(ши) се као словесна (свес)паљеница на [благо]угодни мирис Богу. /Рим. 12,1; Еф. 5,2; Флб. 4,18 и сл./

Стих: Свештеници Твоји, [Господе,] обући ће се у правду; и преподобни Твоји, (об)радоваће се. /Пс. 131,9/

Пострадасте као праведници, побијени од беззаконика; и гледасте непрестано пред собом лице Праведника, /сл. Д. ап. 7,52-56 и 22,14; Јак. 5,6/ који ваше муке узвраћа злочинцима, а вас у наручје своје прима; у коме се веселите заједно са Авраамом, [и] Исааком и Јаковом, и свим праведни(ци)ма.

Слава ... глас 5 [или: на глас И сада ...]:

Ходите, сви [ви] који сте од рода србскога, расејани по свим странама света; зборови србски с(а)купите се у свете храмове, да достојно блаженог спомена, у свештеним песмама и [у] духовном весељу прославимо три дивна светитеља: Петра, Платона и Саву – Цркве србске украшење и (по)хвалу, величајући Христа Бога, који им дарова неувењиве венце славе.

И сада ... Празника, или овај богородичан, глас исти:

Процветаше голети засејане вашим костима, као некада пустиња /Иса. 35,1/ и нероткиња. Безсемено зачети, Христе боже, молитвама Твоје неискусомужне Матере – помилуј нас.

Тропар, глас 4:

На земљи вас Господ архијерејских венаца удостоји, а на небу вас и венцима мучеништва преукраси, о! предивни нови свештеномученици: Петре, Платоне и Саво. Стога, пошто стекосте велику смелост пред Христом Богом, молите се свагда Њему: да нама – (на)роду вашем – пода(ри): победу над непријатељима и велику милост.

Ако нема бдења, онда после овога, глас 8:

Слава ... Због верности Богу и Божијој правди ...

И сада ... Празника, или:

Оштро гвожђе прође кроз Твог милог Сина ...

На Јутрњу.

Тропар Празника. Тропар, глас 4: На земљи вас Господ ...

Слава ... глас 8: Због верности Богу и Божијој правди ...

И сада ... Празника, или:

Оштро гвожђе прође кроз Твог милог Сина ...

Седален први, глас 4:

Живот без Христа да ништа не вреди, и да нема спасења (из)ван праве Цркве, ви сте добро знали; зато сте недвоумећ(и) се храбро пострадали, да би вечно живећ(и) у Господу, са свима светима блажен(ств)овали. **Слава ...**

О! ви децо србска весел'те се сада ... ако хоћеш; а ако нећеш, онда одмах: **И** сада ... Празника, или:

Јутарња се звезда усели у Тебе ...

Седален други, глас 3:

Храбрости се вашој војске анђела задивише, и мученици гледајућ(и) с(а) неб(ес)а, радосно вас у свој збор примише, да заједно с(а) њима веселећ(и) се нисказивом радошћу, славите Узро(чни)ка сваког(а) весеља. **Слава ...**

Не жалите живот, умрети се мора ... ако хоћеш; а ако нећеш, онда одмах: **И** сада ... Празника, или:

О! милосна мајко милоснога Сина ...

Полијелеј. Величање:

Величамо вас нови свештеномученици Христови: Петре, Платоне и Саво; и поштујемо свети спомен ваш, јер ви молитe за нас Христа, Бога нашега.

[Или, друго:

Величамо вас нови (свештено)мученици Христови, и поштујемо часна страдања ваша, која сте за Христа претрпели.]

Из(а)брани псал(а)м: (По)слушајте ово сви народи ...

Седален по Полијелеју, глас 3:

Добар рат ратовасте, трку завршисте, и веру одржасте, /2. Тим. 4,7/ јер претњама мучитеља непоколебани, праву веру пред злославнима исповедисте; и сада вас чека венац правде, који ће вам у онај Дан дати Господ – праведни Судија. /2. Тим. 4,8/

Слава ... и сада ... Празника; или овај, глас 3:

Свих жалосних радости – Дјево, олакшај наше тегобе, одагнај противнике; и намере злославних разори, а жалост народа Твога у радост претвори.

Степена 4. гласа, 1. антифон.

Прокимен, глас 4:

Тебе ради убијају нас [но] сав дан, сматрају нас као овце за клање. /Пс. 43,23/

Стих: Спусти се до праха душа наша, [и] приону за земљу трбух наш. /Пс. 43,26/

Затим: „Све што дише ...“

Св. Јеванђеље од Луке, зач. 63 и 64 [или 106]: „Рече Господ Својим ученицима: Ништа није с(а)кривено ... до ... у онај час шта треба рећи.“

По 50. псалму: стихира, глас 6:

Данас најсветија Патријаршија Србска сабира своја верна чеда, да мученикољубно прославе свеблажени спомен дивних међу мученицима – архијереја Петра, Платона и Саве, и бројних с(а) њима; који потоцима своје крви натопише свету србску земљу; и данас се светло веселе зборови србски, на небесима и на земљи, сагласно појући Господу, који нам подари ова пресјајна светила. (К) њима вапи(је)мо: Свети мученици, молите се непрестано Христу, Господу: да нама – (на)роду вашем – дарује: победу над противницима, а душама нашим велику милост.

Канон Празника са Ирмосом на 6, Канон Еп. Николаја светим србским новомученицима на 4, и Канон светим новим свештеномученицима: Петру, Платону и Сави, глас 6: – на 4, који (у ирмосима и тропарима) има акростих:

**Песмом свештеномученике нове певамо,
а у богородич(а)нима и седал(е)нима: Брат Зор. А. Ст.**

Песма 1. Ирмос:

Певајмо Богу који Црвено море раздвоји, и провев(ши) древни Израил кроза њ неоквашен, уведе [га] у обећану земљу.

Припев: Свети нови (свештено)мученици, молитe Бога за нас!

Едемске сладости окусисте, и као награду венце своје од Господа примисте; јер Му последовасте, и животе за стадо своје положисте; о! добри пастири: Петре, Платоне и Саво.

Србскоме роду засијасте као добри управитељи дома Божијег(а), /1. Кор. 4,1 и 2; Тит. 1,7 и 1. Тим. 3,4 и 5/ и до крви пострадав(ши) оста[до]сте верни завету своме.

Мученици нови, ви драговољно надгледасте стадо Божије, које вам је поверено, и бисте му углед, и од Архипастира – Владике Христа, примисте неувезиве венце славе. **Богородичан:**

Богородице Дјево, уму несхват[љ]иво и слуху неприм[љ]иво, безсемено – у утроби Твојој, заче се Владар свега; и јави се у телу, да спасе од страдања род људски. **Катавасија: по Уставу.**

Песма 3. Ирмос:

Онде где хоће свемогући Бог, побеђује се поредак природе – нероткиња рађа, штап цвета, а из камена тече вода.

Мученици нови, ви сте камење живо које се у Цркву зида; /1. Пт. 2,5 и Еф. 2,21 и 22/ вама зид Њен чврсто стоји, и одолева налетима безбожника.

Силна мучења на земљи истрајно подне[со]сте, а на небу се велике славе удостојисте, о! предивни страдал(ни)ци: Петре, Платоне и Саво.

Верно на земљи (по)служисте, и жртве за своје и народне грехе Христу Богу приносите; /Јевр. 5,3; 7,27 и 9,7/ Кога сада гледајућ(и) веселите се неизрециво, о! предивни (свештено)мученици: Петре, Платоне и Саво. **Богородичан:**

Рађању неискусомужном чудећи се, и красоти Твога девства дивећи се – од Тебе Рођеноме, Христу Богу, вапи(је)мо: Молитвама Родитељке Твоје, Спасе, спаси нас!

Кондак и икос Празника.

Седален, глас 1:

Авраамове синове слободе Египат пороби, да служећ(и) телу забораве јединога Бога; а ви, служећ(и) правом(е) Богу тело заборависте, и слободе се с више удостојисте; зато (и) сада, за нас Бога молитe. **Слава ... и сада ... Празника; или овај, глас исти:**

Тебе, Невесто неневестна, поздрављамо (оним): Радуј се!, јер си на небесима славословљена, а на земљи благословена, од свих нараштаја у све векове.

Песма 4. Ирмос:

Ево сада, стојећи у храму Господњем благосиљамо */Пс. 133,1/* Христа Твога, Кога си укрепио на спасење народу Своме, да разори домове безбожничке, раскопав(ши) их до темеља. */Авак. 3,13/*

Штит вере узев(ши), погасисте огњене стреле злославних; */Еф. 6,16/* и убелив(ши) одежде своје крвљу, сијате као нова светила роду своје србском.

Тежину свога бремена мушки по(д)нев(ши), Цркви добро (по)служисте, и заиста избор ваш беше од Бога; јер провидећи страдања ваша и постојаност вашу, једини Срцезналац вас сам из(а)бра.

Еванђеља које проповедасте, и венаца које од Владике Христа добисте, достојно на земљи (по)живесте; и пред Господом живим у векове их као уздарје на дар положисте. */2. Кор. 6,13; Откр. 4,10/*

Богородичан: Запевајмо верни извору милосрђа и безд(а)ну [са]милости, Богородици, молећи Је да од Ње рођенога Бога и Сина Свога моли: да милостив(н)о погледа на народ Свој невољни, и да нас избави од беда – молитвама Њеним.

Песма 5. Ирмос:

Незалазна светлост Твоја, Христе, сија нам у тами живота, (и) њоме вођени подносимо страдања, уздајући се у Тебе – Творца и Спас(итељ)а и Бога нашега.

Одржасте веру, животе положисте, и уз стадо своје до краја оста[до]сте; а сада стојите у збору све(ш)т(ен)их мученика, и радујете се гледајући јединог Подвигоположника, о! богомудри Петре, Платоне и Саво.

Молите за нас архипастири – Петре, Платоне и Саво – Владику вашег и нашег, да нас укрепи у невољама и страдањима овога века, како би смо се удостојили будућега.

Убијаше вас злочинци мислећ(и) да Богу службу чине, /Јн.16,2 и Д. ап. 8,1/ али одавно заборавише на Бога, који се Љубав зове; /1. Јн. 4,8 и 16/ но поста[до]ше слуге највећег човекомрзца и човекоубице.

Богородичан: Ону која је слава мученика, и (по)хвала девственика, ходите сви верни да песмама (уз)величамо, исповедајући Је као мајку незалазне Светлости.

Песма 6. Ирмос:

Чезнући непрестано за [ово]светским – аду се несмотрено приближих, док се земља не затвори нада мнош; но, Ти ћеш Господе повратити дух мој, /1. Цар. 17,21 и Лк. 8,55/ и ја ћу гледати побед(оно)сно славље Цркве Твоје. /Јона 2,5 и 7/

Еванђеље испуњавајући, часно пострадасте за Господа свога, а они омрзнув(ши) вас ни за што, /Пс. 34,19 и 68; Јн. 15,25/ хте[до]ше род ваш на земљи да затру; но, себи постигоше пропаст, а вама Господ учини вечни (с)помен и славу.

Носећи двоструки венац, у сјају светих радујете се; јер вас мучеништво ваше преукраси, о! свехвални архијереји и страдал(ни)ци: Петре, Платоне и Саво.

Ишли сте као овце на (за)клање, не отварајући своја уста, /Иса. 53,7; Пс. 43,22 и Д. ап. 8,32/ и не устрашив(ши) се привремене смрти; но, гледајући на награду, /Јевр. 11,26/ претрпесте до краја. /Мт. 10,22 и 24,13; Мк. 13,13/

Богородичан:

Рађајући у мукама /1. Мојс. 3,16/ за пропа(д[љ]иво)ст, Ева због преступа(ња) заповести узрок срама поста; а Дјева [с] послушношћу Спасење нам роди, остајући и по рађању неповређена.

Кондак, глас 8:

Мученици нови, ви храбро пострадасте, Христу Архипастиру последовав(ши); (и) животе са стадом својим мушки положисте, и двоструких венаца се удостојисте. Стога, пошто имате велику смелост, Христа Бога молитe: да нама – (на)роду вашем – дарује: победу над противницима и богату милост, да вам кличемо: Радујте се, нови свештеномученици србски: Петре, Платоне и Саво. **Икос:**

Небеским зборовима придружив(ши) се у слављењу нових свештеномученика̄, кличемо: Радуј се, Петре – Херцеговини и Босни славо! Радуј се, Платоне – Охриду и Крајини (по)хвало! Радуј се, Саво – Горњим Карловцима и Плашком украсе! Радуј(те) се, Сарајево и Грахово – јер вас Петар прослави! Радуј(те) се, Бања Луко и Београде – јер вас Платон преузвиси! Радуј(те) се, Башаиде и Моле – јер вас Сава разгласи! Радуј се, најсветија Патријаршија Србска – јер те Петар, Платон и Сава крвљу својом убелише! Радуј се, народе србски – јер те Петар, Платон и Сава Господу приближише! Радујте се, свети србски новомученици – јер архипастири Петар, Платон и Сава Господу са вама предста[до]ше! Радуј се, Петре Цетињски; радуј се, Платоне мучениче; радуј се, Саво равноапостолни – јер Господу приве[до]сте достојне истоименике! **Народ:**

Радујте се, нови свештеномученици србски: Петре, Платоне и Саво!

Затим: читамо Синаксарско житије.

Песма 7. Ирмос:

Капљући росом, Онај који иде да победи, угаси пламен [у] пећи, избављајући побожне младиће, који [Му] кличу: Благословен (је)си на престоу славе Своје, Боже отаца наших, у векове!

Ево, приспе Дан суда, и Господ иде с анђелима Својим да безбожнике казни, /Јд. 14-15/ а ви смело стојите; јер за име Његово пострадав(ши), грех(ов)а се својих опростисте, и очишћени пред Њега излазите, кличући: Благословен (је)си на престоу славе Своје, Боже отаца наших, у векове!

Наметнуше на вас безбројне муке, али Господ обриси сваку сузу с(а) вашег лица, /Иса. 25,8; Откр. 7,17 и 21,4/ и ни један труд ваш не

занемари; јер Он ће се свега што претрпесте опоменути у страшни Дан суда; а ви ћете се веселити, непрестано благосиљајући Бога.

Одведени на (за)клање као овце, */Иса 53,7; Пс. 43,22 и Д. ап. 8,32/* стада словеснога извршни пастири – Петре, Платоне и Саво – за верност своју, награду од Господа примисте; јер стадо своје ни у страдањима не напустисте, но га приве(до)сте у зборове, који кличу: Благословен (је)си и препрослављен Христe Боже, у векове!

Богородичан: Архангелски глас си примила, и Спас(итељ)а света си, Дјево, родила; Њега, који се од Тебе неискусномужно родио, и девство Ти није повредио, моли да спасе [на]род наш, који Му вапи(је): Благословени(,) Боже, помилуј нас!

Песма 8. Ирмос:

Верних Твојих Црква, Господе, (о)пева Те и на небесима и на земљи, радосно кличући: Хвалимо и преуносимо Христа, Бога нашега, у све векове!

Епископи преосвештени, ви јединоме извору који гаси жеђ, */Јн. 4,14/* приве[до]сте стадо своје; увев(ши) га у зборове, који радујући се – хвале Христа Бога, у све векове.

Православном (на)роду нашем – мучеништво ваше сија у свим страдањима, и угледајући се на вас, с вером (о)певамо Христа Бога, у све векове.

Тројичан:

Египатско благо одбацив(ши), дивни Мојсеј, заволе већма поругу Христову; а ви, пострадав(ши) са народом Божијим, */Јевр. 11,26 и 25/* на небеса узиђосте, где радујући се неисказивим весељем, хвалите и благосиљате Христа Бога, са Оцем Његовим и [Све]светим Духом, у све векове.

Богородичан:

Славимо Те, Богородице Дјево, јер си постала Мајка а остала Дев[ојк]а, мушкога не искусив(ши) родила си Бога; Кога (о)певамо и хвалимо, преуносећи [Га] у векове.

Песма 9. Ирмос:

Власт греха и смрт завлада Евиним преступом, а од Дјеве рођеним се ослободисмо. Зато Њега величамо, а Њу блаженом зовемо.

Апостолима последовасте и бисте утврђени на непоколебивом камену вере, стога сада смело Господа молитe: да нам вере дометне, да Га се не одрекнемо у предстојећим страдањима.

Мало снаге имајући, а одржав(ши) реч Господњу и не одрекав(ши) се имена Његова; */Откр. 3,8б/* ви се приборојасте збору србских светитеља, и ликујете у небеском слављу, предстојећи небеској Скинији; о! преосвештени страдал(ни)ци – Петре, Платоне и Саво.

Окитив(ши) се венцем мучеништва и (по)хвалом прав(илн)ог управљања речју Истине, */2. Тим. 2,15/* ви се украсисте к'о љиљан(и) у пољу */Мт. 6,28 и Лк. 12,27/* и сијате међу светим зборовима – мученика и верних пастира, који стално славе Бога неућутним глас(ов)има.

Богородичан:

Твога Сина и Бога, Кога си безсемено родила, Дјево Богомати, (у)моли: да молитвама нових свештеномученика – Петра, Платона и Саве – дарује: победу над непријатељима, мир и велику милост (на)роду србском(е).

Светилан:

Онај који се одева светлошћу као хаћином, */Пс. 103,2/* настани вас у двор(ов)е Своје; у којима светло радујући се, стално гледате незалазну светлост лица Његова, о! светлошћу озарени, преосвештени, нови (свештено)мученици – Петре, Платоне и Саво.

Слава ... Еп. Николаја:

Пролазне су муке а вечита плата ...

И сада ... **Празника, или истога:**

Син Божији, Дјево, из Тебе се роди ...

Ако има бдења, на „Хвалите ...“ стихире на 6: 2 Празника, 2 Еп. Николаја и 2 доле написане (А ако нема бдења, онда на 4, без стихира Еп. Николаја), глас 6:

Хвалите Господа све(шт)т(ен)и зборови србски, хвалите Га и на земљи и на небесима, са мученицима новим(а), који у страдањима својим мноштво грех(ов)а покрише, и од Господа се опроштења и велике славе удостојише.

Хвалите Бога од Ког(а) је свима (по)хвала, и Који мученике венаца славе удостојава. Хвалите и Његове дивне мученике: Петра, Платона и Саву - [пре]изврсне првосвештенике; и све с(а) њима пострададе, због имена свога и вере праве. **Слава ... глас 4 [или: на глас И сада ...]:**

Ходите сви верни, да сабрав(ши) се, сагласно прославимо три верна архијереја: Петра, Платона и Саву, који у последња времена засијаше [на]роду нашем, као нека нова светила посред свода небескога; и да богодолично празнујући спомен њихов, усхвалимо Христа Бога, који их укрепи на подвиг; молећи их да Га моле за спасење (на)рода србскога, и свега рода хришћанскога.

И сада ... Празника, или Еп. Николаја:

Наднеси се лицем над постељу болних ...

Велико славословље. Отпуст.

На Литургији.

Блажен(ств)а према правилу за одговарајућу недељу по Пасхи.

Прокимен Апостола, глас 4:

Тел(ес)а слугу Твојих [о]ставише за храну птицама небеским, [а] тела преподобних Твојих зверима земаљским. /Пс. 78,26/

Стих: Пролише крв њихову као воду око Јерусалима, и не би ко да [их] погребје. /Пс. 78,3/

Апостол: Рим. Зач. 99 [или: Флб. 238 и 239].

Алилуја: стихови из Прокимена на Јутрењу.

Св. Јеванђеље од Јована зач. 52: Рече Господ Својим ученицима: Ово вам заповедам ... до ... мислити да Богу службу приноси. [Или : Мт. 36; или: Лк. зач. 106, од стиха 9 – 19; или: Мк. Зач. 59, од стиха 7 – 13; или: Јн. Зач. 36]

Причастен:

Радујте се праведни(ци) (у) Господу, прав[едн]има приличи похвала. /Пс. 32,1/

Напомена: У епархијама: Дабро-босанској, Бања-лучкој и Горњо-карловачкој (и Захумско-херцеговачкој, Банатској и Охридско-битољској), и тамо где настојатељ хоће – служити као службу са бдењем, а у осталима: као службу светима са Великим славословљем.

Ако месни епископ одреди да се ова Служба пева у неки други дан, који не пада у дане по Светој Пасхи, онда уместо: **И** сада ... Празника. – певати Богородич(а)не из Службе светим србским новомученицима Еп. Николаја, а **Слава** ... на глас одговарајућег богородич(а)на.

Додатна напомена: Од 2002. л. Г. ови светитељи су добили посебне дане празновања у Календару СПЦ, и то: Св. Петар Дабро-босански – 04. септембра, Св. Платон Бања-лучки – 22. априла, и Св. Сава Горњо-карловачки – 04. јула.

Напомене о редакцијама:

1. редакција завршена: 10. априла 1995. л. Г.
- 2а. редакција завршена: 27. маја 1996. л. Г.
- 2б. прекуцано и незнатно редиговано: 20. фебруара 1998. л. Г.
- 2в. прекуцано и Канон делимично прерађен због промене акростиha: 14. и 15. септембра 1999. л. Г.
- Стихира на Литији на **Слава** ... састављена 28. јануара 1999. л. Г. и накнадно (11. августа 1999. л. Г.) убачена у ову Службу. Незнатно прерађена 26. октобра 2006. л. Г.
- 2д. прекуцано и незнатно редиговано: 22. августа 2002. л. Г.
3. прекуцано (на компјутеру) и незнатно редиговано: 30. новембра 2004. л. Г.
- 3а. незнатно редиговано: 26. октобра 2006. л. Г.
- 3б. Редизајнирано: 27. августа 2010. л. Г.

Службу саставио: брат Зор. А. Ст.

Крај делу, слава и хвала Богу!

Додатак:

Синаксарска житија, која се читају после 6. Песме Канона:

„Ово су они који дођоше из невоље велике, и опраше хаљине своје и убелише их у крви Јагњетовој. Зато су пред престолом Божијим, и служе Му дан и ноћ у храму Његовом; и Онај који седи на престолу обитаваће на њима. Неће више огладнети, нити ће више ожеднети; и неће их пећи сунце, нити каква жегга. Јер Јагње, које је насред престола, напасаће их и водиће их на изворе вода живота; и убрисаће Бог сваку сузу са очију њихових.“ */Откр. 7,14-17/*



СВ. СВЕШТ. МУЧ. ПЕТАР (ЗИМОЊИЋ), МИТРОПОЛИТ ДАБРО-БОСАНСКИ (1866 + 1941).

Рођен је 24. Јуна 1866. Л. Г. У Грахову. Богословију је завршио у Рељеву, а Богословски факултет у Черновицама. За јеро-ђакона и јеро-монаха рукоположен је 7. И 8. Септембра 1895. Л. Г. До избора за архијереја био је професор богословије и конзисторијални саветник у Сарајеву. За митрополита Захумско-херцеговачког посвећен је 9. Јуна 1903. Л. Г. У Мостарској саборној цркви. За митрополита Дабро-босанског изабран је 1920. Л. Г.

Иако саветован од пријатеља да се склони из Сарајева, он остаје уз своју паству. Дана 27. Априла 1941. Л. Г. Гестаповци му претресају стан, али га остављају на миру задивљени личношћу и одговорима седог митрополита. Дана 12. Маја усташе га хапсе, наводно због неспровођења наредбе о забрани ћирилице, а 15. Маја одводе га у Загреб. Одатле је вођен кроз многе логоре, мучен и понижаван. По једнима је убијен у Јасеновцу и бачен у ужарену пећ за печење цигле, а по другима (што је вероватније) отпремљен је у Госпић и Јадовно, где је мученички скончао.



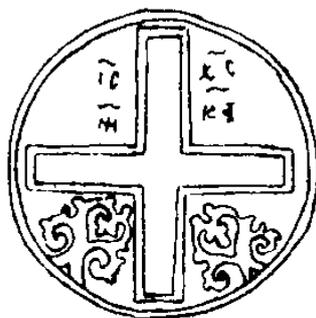


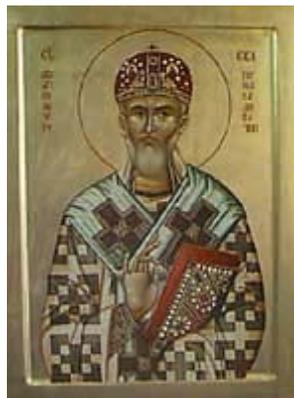
**СВ. СВЕШТ. МУЧ. ПЛАТОН (ЈОВАНОВИЋ),
ЕПИСКОП БАЊА-ЛУЧКИ (1874 + 1941).**

Рођен је 29. Септембра 1874. Л. Г. У Београду, од оца Илије и мајке Јелене. На светом крштењу добио је име Миливоје. Богословију је завршио у Београду, а Духовну академију у Москви. Још као богослов је замонашен, и рукоположен у чин јерођакона и јеро-монаха. Пре избора за епископа био је професор и настојатељ манастира. За викарног епископа Моравичког посвећен је 4. Октобра 1936. Л. Г. У Карловачкој саборној цркви. За епископа Охридско-битољског изабран је 22. Јуна 1938. Л. Г., а за епископа Бања-лучког 8. Децембра 1939. Л. Г. Стицајем околности није био устоличен у Бања-луки.

Када су му усташке власти саопштиле да као Србијанац мора да напусти своју епархију, он је то одбио – решен да остане уз своју паству и веран својој архијерејској заклетви. Његов писмени одговор усташким властима пример је савременог исповедништва и хришћанске храбрости.

Дана 5. Маја 1941. Л. Г. У три часа ноћу, усташе га хапсе, и заједно са протом Душаном Суботићем, архијерејским намесником Босанско-градишким, одвозе и убијају недалеко од Бања-луке, а потом их бацају у реку Врбању. Владикино тело, без половине браде и лица, пронађено је у селу Кумсалима тек 23. Маја, а штап-жезал касније у Врбасу – 35 километара од места убиства. Тело проте Суботића је пронађено 24. Маја код села Врбање. Епископ Платон је прво сахрањен на војничком гробљу у Бања-луки, а дана 1. Јула 1973. Л. Г. Мошти су му пренесене у нову Саборну цркву у Бања-луки.





СВ. СВЕШТ. МУЧ. САВА (ТРАЈИЋ), ЕПИСКОП ГОРЊО-КАРЛОВАЧКИ (1884 + 1941).

Рођен је 19. јула 1884. л. Г. у Мољу, Бачка. Завршио је гимназију, Карловачку богословију и Правни факултет у Београду. За ђакона и презвитера рукоположен је 19. и 27. јануара 1909. л. Г. До избора за епископа био је парох у Башаиду, референт и секретар Св. Архијерејског Синода. Као старешина манастира Крушедола изабран је за викарног епископа Сремског и хиротонисан 30. септембра 1934. л. Г. у Карловачкој саборној цркви. За епископа Горњо-карловачког изабран је 22. јуна 1938. л. Г., а устоличен је у Плашком 4. септембра истог л. Г.

Одбивши прво понуду Италијана, а потом и усташа: да оде са своје епархије, он остаје уз своју паству и бива ухапшен 17. јуна 1941. л. Г. заједно са 13 Срба и 3 свештеника: Богољубом Гаковићем, Ђуром Стојановићем и Станиславом Насадиллом. После страшних мучења, 19. јула усташе их терају у Госпић. Половином августа са 2000 Срба одводе их ка Велебиту, где су сви мученички пострадали.

* * *

Молитвама Твојих светих нових свештено-мученика: Петра, Платона и Саве – који Ти за живота свога верно (по)служише, и до краја са стадом својим оста(до)ше, пострадав(ши) до крви; и свих знаних и незнаних – који са њима и у њихово време мученички пострадаше због имена свога и вере прав(ославн)е – Господе Исусе Христе, Боже наш, помилуј и спаси нас – (на)род њихов, и све православне хришћане. **Амин!**

